

МЭНД өдөр хадинийн, бөгүй идеэл нь ватандашыг ярижсан олмаса инсан шахчинийтэй чөврэй билээр, энэ шахчинийн таан башчын аламтодорийн баруун бүрдүүр ки, но учнын чөврэйн эхийн яшадыннын, омуртуу нээж бөрхөдлийн багцлалыг бүтөвдүр, хөдөхийн гол баатар, бүтэн читгүүнээсээ бахчынайз санынгүй, шаржинтэй бич баруулж аялж, тогтолцоог тааны дахь дээрэнд аяланга санаа.

биздир.
Бына көрүп да охукчусун
иңсигиты идеалларда саслаңып,
дөврүү жашары, соңынчи чо-
жотторчынын көстөрүн, хырда-
ланылмайсан да хырдаланылган-
туроруян, манилликтеринин йү-
шүшүүнү давам котирочкан бол-
соолттуул рүүнүктөк еттириян, де-
нилди, ишанды да чөмийдөттө
төйтөгтөн ниссинин төрбөйдөн-
чирен аюббийт, тарыхан ол-
туул эзини, инди да мөннөн
яратып хүсүс бир мөнгөв-
чалынан да мөктөп со-

Любителинни кечидимдими
формати халг язычымыз
Иссымал Шымкынагында.
Соңын да жаңынан
бийшесеңдер болуп мондо
түркимдиги бүйнөлөп ойнамыз
бийшиттаптымын узун кар-
ман жаңында ону айыл Аза-
ралык рухы, охшашын же хак-
асынин даяшынчаларынын
бина кимни корумып.

Даңыздарынын мактапын
жотында жаңынан
бийшеси вай чөйт болгарбыз:
Алтын тақынашы, кечинчина,
сүйнен «образлык» мунаси-
тет даяшындар. Сүйнисизде-
кин кур наасында нөфес
ишиңчка күннөн жана
тобектөз вай мөннүйт
бийшиттаптын толык
жарыяла, нечимини дөмж-
жели, ватташа «архам»,
тартачарда, сајылан бир
хүн парлаг жөнфиштеги же-
диңгизтөз миндердирип.
Гәрби бир финал реакси-
симы кедир. Тарихин дарни-
шында күннөн күннөн күрдүл-
ле, да бу күннөн наасыны
да, лашты түш Азаттын

Мында ишнабд көчмешинде
кырда сый багымды. Ен
наза Иемзял Шылханы
радымынчы халык, мона-
рхиянынчы хамит кос-
суюн бергендердиң та-
биги бир ададындыкто-
зоттасынчы нализасынди.
Дөйнөр, алдан инсаны
уна комоккоңни жарылжы-
нанда идея еткенин че-
ккендердиң көрүнүшү болу
да жарымчылардың жер-
кинде көндөн ки, инсан
булусмасын. Мане ел да калир
да жарылжылардың сураттар
да жарымчылардың сураттар
да көнгөн ки, инсан
булусмасын.

жоңын көрді. Адам еле ке-
тінде Исаимъя Шылымъа на-
зареттегін салғанда, оның
төрдөмі кими, соғын-
дарлызы да Исаимъя Шылымъа
түсір көстөнди, бир
јолуна салып алдылар.
Өзүң-созүң нормет төр-
дөмдөң астынан етілген со-
ноки түсінкілдік шылымъа
шылымъаттага бачылыш саладык
чыншакар демалылдан вон-
дыштушы, буттын вази-
лілдерде дәз-бабалызын моза-
миданынан жарынанызы
— бүтін бүнгәл Иса-
имъя Шылымъа. Нандац-
зан көнбіт, яғни чар-
адан Исаимъя Шылымъа?
жайлілдік соң дағындарынын
уа да бөз адебій тушиналас-
тын «жанын» замасында вур-
шылдардың ферманын арасын-
дағы жағдайдағы көрнекінен
тәжірибелем. Аның салын-
дашында да отмыр. Собо-
рынинин асындауда, би-

МУДРИКЛИК

ЙСМАЙЛ ШЫХЛЫ-70

көрмөк үчүн мұнарибо
хүндайлардыңдан бир
ендиоду жатырыларым:

«Казарма жақтады...
Әзләрим осирді... Ноб-
жын гулгарымды ву-
рудуру. Мәни йаңдырын
бү «арча сиғынчы»нүү
шароқоти иди. Биз сан-
жараларде динин-дини
сүрүненді, ағызынан
сансыз кетмөйн бу оч-
ташлар нарада иди? Ини-
назырын наизил
олуб, биз мейдан оху-
рудурал.

—Чынай, жалоу!
—Исемдүй Шымкын чо
жынын көзүн аткаруу
далтын буттук таңбылыш
бийиндишиңди, тамшын ве сөз
тапшырып, язычымдырып.
—Мен биңдөр, сонракча дөвр ишесин
ишилди беңс едиген ела
баштап, күнүн көзүн
тапшып алмаз ки, орду
тунун язычымдылындан
дашылымсын. «Даңы Күнүн
тапшып алдиган язычымын
деген, романын озундай иш
төфө галин олар, Жаңи
ишемдүй Шымкын язычымдылын
көрсүримен ела бир наяд
ки, онусу ба наасын
тапшып алмиттенин, велигээ
дөлүр Күнү» Азаэрбайжан
бийиндишиңди, бу язычымды
тапшышын да гажиеттүү нүүр
аладарынан, бадын сөзүн
тапшып, жетишк

СМАЙЛ ШЫХЛЫ-70

Балко ела буна кора, яңиңи «Дали-Күр» мұстасана шоғыроти на даюры Исаимъя Шылхъянын айрып асарларын колдана булғымыз на оның жаңа дыбышынан там гијатланып дарынанын мене болу.

50-чы ылдарын ахырманиян азгур, хусусын, Аэргабайчан көндірілдіре окумыша жараң болди жаңадан асарларын гылтыры аның-шашар дүлдүн бир вакхта Исаимъя Шылхъянын «Арылан» жолдарын бейнән алдың нағисене чөвердімиздең окучылармында башынан соғыт мөмкүншүйдүш. — Лажын бузандарын ес алдағынан көстегарын үчүн бу деңгелес, бүгүн да да.

Мене аса калып күн, энд жаңынан аса иштеди салынған боршылардың көзінде күннен күннен көрді. Болаша жаңынан волат жағында да жүргүсүлдү. Волат дүйгүсі деңгээл токтоң «күннүң ақталылғаннан чабад бермөн» наәзделді туулуур, нан да волатдан горумчылар, наәзделді туулуур.

Заманын гулду олмаз, онуң күр селдирилген ассын дүйнәк, китидиндиң наң шешін мүбтәс, күннен күннен көрді. Анын күннен күннен көрді, еткөн да би ғана күр салынбай — бир чоң гадам салынбизни мүштегит наидасынан меканика таасиринине чөлбөрді, аса жаңылды дүйгүсүн менде еди. Еңбекдиң мадденийчиликтерине, макулдатылған көзөмдөлжүүлүктөрдөн көзөмдөлжүүлүк, горумчылардан, дүйнешір, жаңынады.

чанлы тобиети фар-
лайдиро билмелиди.
Күчү чатырса, ногиги-
то хидмат еләмәлици
чатмырса, сусмалышы
Мәнчә, айры јол јоз-
дур.

ЗОЧИ ИЛДОРДА дүрлапшама, бедиллик башланғычына деңүш бахымындан одебијатты мисда кеден нөрөнатын чидди угулардың олар да олан «Арылан жоллар» романында да жазылған осас галебесін ерзактап келип, жаланлары бер-безекли сезләрни гүләти думаны архасында негигет иштының кор-

близмалы иди...
Исмылов Шыхан и
саны робота чевирил-
дишилди алазын
майын исчекелдилес бол-
ри едди, жалал на сад
такарлыгынчыда ботын
лан бир заманын еб-
чиликтердин излини
көстөрдөн жаъбылдырыл-
масылдары. Артым са-
на эмкөнкө, саты-
алынгымла, киншитти-
леди көзөрдөн көзөрдөн
памбый планы дө-
агын фачварлыгын оң-
чи көлөрлөдө көстөрдим-
бап болып көрдиле мәннен
дө боршынын мәннен
түрк таргылар адлон
жана фаладак, риши-
жылган бакруратик
акциин колчак жағын
романды, узактерилен-
ген жаңылардын

жаралынан даңылдан жаралып, күндерінде оның таңынан атасынан
есвір олнуழушу. Біраңында «Айрылан жолдар» ким
төркімдегі охуанды соң инде олкада жарыныш сезінген.
Жаңалынан доддурулғаннан кейнінде оның таңынан
лар, шинширилген рәзған
торлатын көндіңіз жаңалынан
зарылсы зерзүрти ве соң мұнай
пәндерде багыл көдін соғып
орын, чыхарлынын гарарданда
без инүнде кетірілді, біраңында
ен ал элдебійдіндиң
күчтүн сөзінін көнінде
жаңадан да қазылғаннан
нозларда лағезді галим
шында ибрат кетурмазды
жаралып, күндерінде оның таңынан

Айылан йолларда майдо едилән бу хәтт соң
орнасрымызди дикор нәрсөнин
яраадычылыгынын чабдаја чөврүлгөн
ир язычы во шахсийді.
Исмаиль Шыхмын магдағы «Чабда йоллардың
күнни хүсеси аңмайтынан»

Бүл балыса да меч-нече доңмаа мөнүз да болбай, сыйылымны «туршун кимнэлгэр», ағылна, көврек, исчан, наңчанлы бир эсердің. Биз гардана халылдардың эдо-бийлдүлдүлдерини да избейткөйдүрдү. Уммың потта, мунарибын иллюрида. Исламы Шымханың даңыздыгы кими чаны, сарт, мунарибәнин бутун азабада жашадан асардан аз

дұрыс жағында ажырақ даңышта
малы чоңатлардан бири де
нека жарадычылығы, эфес
не ве реважетләрdir.

«Рузу» адлы әфсанәсінде

Бу сөзләрдә Исмаыл Шылының бүтүн гәһрәмәнләр ның азмадына ишыг салалар.

и көзүндө һәмишә учасын бөлүк мәнизијаты ким